

متن پرسش

سلام استاد گرامی: ببخشید در کتاب جایگاه رزق فرمودید تنگی رزق و وسعت آن در کلام امیر المومنین خطبه ۹۱، عدالتی است برای امتحان شکر و صبر بنده چند سوال داشتم: (۱) خوب امتحان شکر که بسیار ساده تر است که انسان از بهره های دنیا استفاده کند و خدا را شکر کند تا بر کمبودها صبر کند، چگونه عدالت را اینجا ببینیم؟ (۲) استاد یک طلبه داریم که سطح دو خود را گرفته و معمّم هم نیست، شهریه دریافت می کند و برای کسب درآمد بیشتر که هم دبیری عربی در مدارس انجام دهد و هم به راحتی در طول سال مداحی کند در هیات، زیر بار پوشنیدن لباس نمی رود و همین طلبه ماه های محرم و ماه رمضان برای دریافت هزینه بیشتر، معمّم می شود و منبر می رود و به قول خودش به اسلام خدمت می کند و هم آخرت را دارد و هم دنیا را اما طلبه هایی که معمّم می شوند این زمینه برای آنها فراهم نیست این وسعت روزی و این همه شغل، آیا دیدگاه طلبه اول درست است، یعنی او هم دنیا را دارد و هم آخرت را؟ و طلبه دوم چه برتری نزد خدا دارد که امیدوار به راه خود باشد با این تنگی معیشت؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. خداوند می داند که بنده اش را در کدام شرایط، بهتر می تواند پرورش دهد. در همان کتاب هست که بعضی را اگر زندگی همراه با رزق محدود بدهد، کافر می شوند و بعضی برعکس. ۲. برای بعضی رویهمرفته رزق وسیع مقدّر شده، ولی اگر با حرص همراه باشد راه به سوی حقیقت تیره و تاریک می شود. موفق باشید